

Bilag

Danmarks Nationalbank.

København, den 9. december 1950.

Ministeriet for handel, industri og søfart, Slotsholmsgade 10, K.

Folketingsudvalget om ændring af tillægsloven til bankloven af 3. februar 1950 har ønsket en udtalelse fra Danmarks Nationalbank om betimeligheden af, at tillægsloven, der har gyldighed indtil udgangen af 1951, i sin helhed forlænges til udgangen af 1959.

Man skal i denne anledning erindre om, at nationalbanken under forhandlingerne med handelsministeriet forud for gennemførelsen af tillægsloven, der alene vedrører banklovens §§ 7 og 13, gav udtryk for den opfattelse, at der ikke — som ønsket af de private banker — burde foretages en varig ændring i nævnte bestemmelser, men at man kunne anbefale en midlertidig ændring. Resultatet af forhandlingerne mellem handelsministeriet, nationalbanken, bankinspektøren og repræsentanter for de private banker blev et lovforslag om en 2-årig ændring i §§ 7 og 13, der gennemførtes som tillægslov af 3. februar 1950.

Det foreliggende lovforslags punkt 2 går ud på en yderligere forlængelse af tillægsloven for årene 1952—1959 inklusive. Selvom nationalbanken ikke vil udelukke muligheden af, at en forlængelse af tillægsloven udover den 31. december 1951 til sin tid kan blive nødvendig, er man dog af den formening, at der ikke for tiden er årsag til at binde sig til en uændret opretholdelse af tillægslovens bestemmelser i 8 år udover den gældende lovs gyldighedstid.

Nationalbanken skal til slut fremhæve, at lovforslaget fremkommer for at gennemføre aftalerne vedrørende den bundne opsparing, og at dette opnås alene ved gennemførelse af lovforslagets punkt 1. Man går ud fra, at bestemmelsen i punkt 1 i lovforslaget lovteknisk kan gennemføres isoleret, således at bestemmelsen bevarer sin gyldighed indtil den 31. december 1959, selvom tillægsloven måtte bortfalde forinden.

Danmarks Nationalbank.

Svend Nielsen.

Haugen-Johansen.
